

4 af udvalgets spørgsmål til integrationsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og svarene er optrykt efter ønske fra V, S og KF.

Spørgsmål 1

Ministeren bedes tilsende udvalget en oversigt over, hvilke hjemler der i dag findes i udlændingeloven til at frihedsberøve udlændinge. Overigten bedes bl.a. redegøre for følgende forhold:

- hvem træffer beslutning om frihedsberøvelse,
- tidsfrister,
- kæremuligheder,
- proportionalitet,
- adgang til advokatbeskikkelse,
- børnenes situation, hvis deres forældre frihedsberøves,
- om en udlænding kan frihedsberøves for ikke at rydde op på sit værelse.

Svar:

Udlændingeloven indeholder to principielt ret forskellige bestemmelser om frihedsberøvelse: § 35 om varetægtsfængsling og § 36 om administrativ frihedsberøvelse.

1. Varetægtsfængsling efter § 35

Efter § 35, stk. 1, kan en udlænding varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen og under eventuel appel, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan fuldbyrdes, og når:

Udlændingen ikke har fast bopæl her i landet, og der er begrundet mistanke om, at udlændingen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre udvisning efter §§ 22-24.

Udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud.

Efter § 35, stk. 2, kan en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7 (asyl), og som er udvist ved endelig dom efter §§ 22-24, varetægtsfængsles med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning.

Det følger af § 35, stk. 3, at retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, i øvrigt finder anvendelse. Der fastsættes dog altid en frist for varetægtsfængslingens eller foranstaltningens længde ved varetægtsfængsling eller foranstaltning, der træder i stedet herfor, alene med henblik på fuldbyrdelse af bestemmelsen ved endelig dom om udvisning. Denne frist fastsættes af retten på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt.

Henvisningen til retsplejelovens regler betyder, at den nærmere regulering af varetægtsfængsling efter § 35 følger de samme regler, som varetægtsfængsling efter retsplejelovens regler, dvs. retsplejelovens kapitel 70, og i øvrigt henfører under Justitsministeriets område.

2. Administrativ frihedsberøvelse efter § 36

Bestemmelsen giver hjemmel til, at politiet kan beslutte at frihedsberøve asylansøgere og andre udlændinge. Efter § 36 kan der ske frihedsberøvelse i følgende situationer:

a) § 36, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Efter denne bestemmelse kan politiet frihedsberøve en udlænding, hvis de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for afvisning, for udvisning efter §§ 25 a og 25 b, for overførsel eller tilbageførsel efter Dublinkonventionen eller for udsendelse af en udlænding, der efter reglerne i kapitel 1 og 3-5 a i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Hvis udlændingen har fast bopæl her i landet, kan den pågældende alene frihedsberøves for at sikre muligheden for udvisning efter § 25, jf. § 36, stk. 1, 2. pkt.

b) § 36, stk. 1, 3. pkt.

Efter bestemmelsen kan en udlænding, hvis asylansøgning forventes udtaget eller er udtaget til behandling i åbenbart grundløs-proceduren frihedsberøves, hvis det er påkrævet for at fastholde udlændingens tilstedeværelse under asyl-